

[Risgaard Knudsen.]

være. Når ministeren så i den forbindelse skelner mellem aktuelle og uaktuelle situationer, vil jeg gerne nærmere have uddybet, hvad ministeren forstår ved en uaktuel situation i denne sammenhæng.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor det ærede medlem finder noget uklart i denne sag. Det ærede medlem er gået med til at stemme for et lovforslag, der giver ganske bestemte bemyndigelser til fiskeriministeren, og inden for den grænse kan ministeren respektive regeringen disponere, men ikke udenfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 156) findes i tidenden sp. 5207, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1863).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om pristalsregulerede ydelser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 168) findes i tidenden sp. 6140, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1863).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kampmann: Jeg skal blot gentage den accept af lovforslagene, som jeg tilkendegav ved de to lovforslags første behandling. Jeg kan dog ikke undlade at udtrykke min skuffelse på et enkelt punkt. Jeg går i og for sig også ud fra, at økonomiministeren havde regnet med, at jeg ved denne lejlighed ville trække det frem, at et forhold, jeg trak frem ved første behandling af lovforslagene, nemlig de økonomiske og de administrative konsekvenser af at indefryse en del af de højere lønnedes dyrtidsportioner, ikke er blevet belyst. Da jeg rejste det ved første behandling, var jeg til fulde klar over, at det kunne være vanskeligt at give oplysningerne, og spørgsmålet kom så pludseligt. Det blev da også lovet os, at det kunne drages frem under udvalgsarbejdet og dér blive besvaret. Jeg stillede det under udvalgsarbejdet, og jeg må sige, at det svar, jeg har fået, ikke på nogen måde er mere oplysende. Nu er det en 4-5 dage siden, vi har haft samråd med ministeren, så det kan jo være, der er dukket noget op siden, og derfor efterlyser jeg endnu en gang oplysninger om de administrative konsekvenser af indefrysningen af en del af dyrtidsportionen for de højere lønnede.

Min egen fornemmelse er den, at ordningen er kommet ind i den allersidste time, inden forhandlingerne med tjenestemændene blev afsluttet, og at man har indgået disse forpligtelser uden overhovedet at kende de administrative konsekvenser. Det er jo en konsekvens af det lovforslag, der ligger her, det er ikke indeholdt i selve lovforslaget, så derfor erkender jeg, at vi ikke kan bede om i lovforslaget eller i bemærkningerne til lovforslaget at få konsekvenserne at vide. Men man burde dog på andet sted og på andet tidspunkt have gjort sig de administrative konsekvenser af at gennemføre en sådan ordning klar.

[Kampmann.]

Indtil vi får andet oplyst, må vi være af den opfattelse, at det beløb, der indefrysnes i kroner og øre, bliver nogenlunde lig med den administrative merudgift ved at forvalte den pågældende ordning. Såfremt det er tilfældet, synes jeg, at offentligheden burde have det at vide. Den burde også have oplysning om de administrative konsekvenser af denne lovgivning. Statsrationaliseringssspørgsmålet og hele spørgsmålet om at rationalisere mere effektivt er jo tidligere indgået i valgkampe, og det er vistnok utænkeligt, at det ikke også vil indgå i den kommende. Vi har fra monopollovgivningen et godt eksempel. Det bliver spændende at høre, om vi også skal have et godt eksempel fra denne lovgivning.

Erik Hansen (Vejle amt): Da vor ordfører, hr. Langkilde, er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg på hans og det konservative folkepartis vegne anbefale de af økonomiministeren stillede ændringsforslag til lovforslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om pristalsregulerede ydelser. Ændringsforslagene var jo allerede bebudet ved første behandling og må betegnes som værende af teknisk karakter.

De nye bestemmelser, der er indeholdt i ændringsforslagene, medfører ingen realitetsændringer.

Det spørgsmål, hr. Kampmann rejste om administrationen af loven, skal jeg ikke indlade mig i nogen diskussion om, da jeg ikke mener, det hører hjemme under disse lovforslag, men jeg vil gerne anbefale begge lovforslags overgang til tredje behandling.

Jens Frandsen: Jeg skal anbefale ændringsforslagene og kun føje til, at vi vel alle sammen er interesseret i, at administrationen er så praktisk og så billig som mulig. Jeg håber da også, at der er så lang tid til, at dette bliver aktuelt, at der skulle være god tid til at få tingene tilrettelagt. Jeg kan ikke forestille mig andet. Hvis jeg yderligere skulle føje noget til, skulle det være, at jeg for min part gerne havde set de midler, der her bliver opsparret, anbragt i banker og sparekasser.

Grethe Philip: På det radikale venstres vegne kan jeg anbefale at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Poul Dam: Jeg kan også anbefale at stemme for de to lovforslag. Når jeg alligevel tager ordet, er det i anledning af den sag, som hr. Kampmann har rejst igen her i dag. Hr. Erik Hansen (Vejle amt) sagde, at den ikke så meget kommer disse lovforslag ved, og det er i og for sig rigtigt. Men sagen er jo, at denne detalje i overenskomsten om tjenestemandslønningerne egentlig aldrig kommer for i folketinget. Der er mulighed for, at den kommer det i forbindelse med ligningsloven, har jeg hørt, på et eller andet tidspunkt, men særskilt får vi den altså ikke. Jeg vil godt sige, i det omfang, jeg kan formulere mine ord, så jeg ikke får nogen tilrettevisning af formanden, at det hele forekommer mig at være noget kineseri, som ikke tjener noget reelt formål, andet end måske det rent psykologiske, at man kan vise, at tjenestemændene også har ofret noget. Den forbrugsbegrænsning, der måske sker herigennem, er efter mit skøn mindre end det merforbrug, der forårsages gennem øget administration.

Den øgede administration er det ganske vist meget svært at få tal for, men der er ingen tvivl om, at hvis den administration, der nu bliver skabt ekstra i en mængde forskellige styrelser og lønudbetalende kontorer, var samlet på ét sted, ville den være af en størrelsesorden, der krævede særlig bevilling. Den skulle til finansudvalget eller opføres på finanslov eller tillægsbevillingslov. Nu har man ved denne aftale påført det offentlige en del udgifter, hvis størrelsesorden vi ikke kan få noget at vide om, og jeg tror simpelt hen, at det skyldes, at regeringen ikke aner, hvor meget det koster, men i hvert fald er det så mange penge, at man egentlig burde have søgt om dem ved en særlig bevilling, hvis de altså ikke var spredt som en guldregn over hele området. Det er egentlig ikke nogen særlig rar situation.

Økonomiministeren. (Nyboe Andersen): Jeg vil gøre en enkelt bemærkning til det forhold, som hr. Kampmann og hr. Poul Dam har fremdraget. Det er jo sådan, at denne særlige ordning med opsparing af en del af de højere lønnede tjenestemænds dyrtidsportioner er et led i et tjenestemandsforslag, der forudsætter, at der også træffes en lignende ordning for kommunernes vedkommende med deres tilsvarende lønnede tjene-

[Økonomiministeren.]

stemænd. Denne aftale er ikke truffet endnu, og derfor er der mellem finansministeriet og lønningsministeriet, som jo er de to ministerier, der har med denne sag at gøre, enighed om, at man, før man iværksætter en administration af ordningen, vil afvente aftalen mellem kommunerne og deres tjenestemænd. Der vil så derefter komme en redegørelse for konsekvenserne. Det er rigtigt, som hr. Poul Dam sagde, at der efter al sandsynlighed vil blive brug for en ændring i ligningsloven til sin tid, og i den forbindelse vil naturligvis administrationen blive klarlagt. I øvrigt vil man tilstræbe at gøre den så enkel som muligt.

Om selve ordningen skal jeg nøjes med at sige, at den jo er udtryk for en tilbageholdenhed fra de højere tjenestemænds side og i øvrigt et led i det samlede forlig.

Jeg skal derudover kun takke ordførerne for deres tilslutning til lovforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om pristalsregulerede ydelser.

§§ 1-7, ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af to nye paragraffer, §§ 8 og 9, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 10 og § 10 i den ændrede affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Revision af lærermangelsloven).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 143) findes i tidenden sp. 5732, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1851).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Karl Max Rasmussen: Mit parti kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling. Beklageligvis er det jo sådan, at lærermangelen gør det til en nødvendighed måske i mange år endnu at opretholde en lovgivning af denne art.

Jeg kan dog ikke lade være med at udtrykke min skuffelse over, at den højtærede undervisningsminister ikke viste forståelse for tanken om at lette skolestarten ved at tillade, at elevtallet i 1. og 2. klasserne kunne sættes til 20, hvor forholdene talte derfor, dvs. på de gamle skoler med de traditionelle, alt for små klasseværelser, mod så til gengæld at stryge deletimerne. Som det fremgår af betænkningen, henviser ministeren til deletimerne, men der vil alligevel være en halv snes timer, i hvilke 30 børn skal være i et alt for lille rum. Det er den dårligst tænkelige skolestart at give de små, hvoraf mange kommer fra børnehaverne, hvor de har været vant til den fri udfoldelse.